

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 209/22

Luxembourg, 21. december 2022

Sodba Splošnega sodišča v zadevi T-525/21 | E. Breuninger / Komisija

Splošno sodišče je kot nedopustno zavrglo tožbo podjetja za trgovino na drobno Breuninger zoper sklep Komisije o odobritvi pomoči Nemčiji za nadomestilo izgub, do katerih je prišlo zaradi omejitev gibanja med krizo covida-19

Družba Breuninger je zmotno menila, da je izključena iz te sheme pomoči, kot je bila priglašena, tako da to podjetje nima interesa za razglasitev ničnosti sklepa Komisije

Nemčija je 21. maja 2021 Evropski komisiji priglasila shemo pomoči v obliki začasne gospodarske podpore podjetjem, katerih dejavnosti so bile prekinjene zaradi ukrepov, ki so jih zvezna država in dežele sprejele za obvladovanje pandemije na svojem ozemlju, in sicer v okviru krize covida-19 (v nadaljevanju: zvezna odškodninska shema).

V skladu s to zvezno odškodninsko shemo lahko zvezni, regionalni in lokalni upravni organi pod nekaterimi pogoji podjetjem, ki so zaradi odlokov o omejitvi gibanja med 16. marcem 2020 in 31. decembrom 2021 utrpela izgube, dodelijo neposredne subvencije.

Komisija je s sklepom z dne 28. maja 2021¹ to shemo na podlagi člena 107(2)(b) PDEU razglasila za združljivo z notranjim trgov. V skladu s tem sklepom so pomoči za odpravo škode, ki je nastala zaradi naravnih nesreč ali izjemnih dogodkov, združljive z notranjim trgov.

Nemška družba E. Breuninger GmbH & Co, ki je dejavna med drugim v sektorju trgovine na drobno, je vložila tožbo za razglasitev ničnosti sklepa Komisije. Vendar je drugi razširjeni senat Splošnega sodišča, ki je po uradni dolžnosti ugotovil, da ta družba ni izkazala pravnega interesa, ki se zahteva za predložitev zadeve Splošnemu sodišču, to tožbo zavrgel kot nedopustno.

Presoja Splošnega sodišča

Ker pogoji za dopustnost tožbe spadajo med absolutne procesne predpostavke, ki jih mora Splošno sodišče preveriti po uradni dolžnosti, je Splošno sodišče opozorilo, da je ničnostna tožba fizične ali pravne osebe dopustna le takrat, kadar ima ta oseba interes za razglasitev ničnosti izpodbijanega akta. Pogoj za tak interes je, da ima lahko razglasitev ničnosti tega akta sama po sebi pravne posledice in da lahko tako rezultat pravnega sredstva stranki, ki ga je vložila, prinese korist.

V zvezi z obstojem pravnega interesa tožeče stranke za razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa pa je Splošno

¹ Sklep Komisije C(2021) 3999 final z dne 28. maja 2021 o državni pomoči SA.62784 (2021/N) – Nemčija covid-19 – Zvezna odškodninska shema (UL 2021, C 223, str. 25, v nadaljevanju: izpodbijani sklep).

sodišče navedlo, da tožba tožeče stranke temelji na napačni predpostavki, da ni upravičena do zvezne odškodninske sheme, in sicer zaradi pogoja iz člena 2(2) navedene sheme, v skladu s katerim so podjetja, ki se ukvarjajo z mešanimi dejavnostmi, od katerih na nekatere omejitev gibanja sploh ne vpliva, upravičena do zvezne odškodninske sheme le, če prepovedane dejavnosti pomenijo vsaj 80 % njihovega prometa. Ker so se dejavnosti spletne trgovine, s katerimi se ukvarja tožeča stranka, šteje za povezane z njenimi dejavnostmi trgovine na drobno, naj bi namreč odloki o omejitvi gibanja, odrejeni med pandemijo covid-19, vplivali na vse njene dejavnosti v smislu te določbe.

Vendar je iz razprav, ki so potekale v okviru sodnega postopka, razvidno, da je bila nemožnost tožeče stranke, da pridobi finančno pomoč iz naslova zveznega programa pomoči, v resnici posledica tega, da so nemški organi dodali pogoj za upravičenost, ki ni bil priglasi Komisiji in s katerim se zahteva, da so odloki o omejitvi gibanja vplivali na vsaj 30 % skupnega prometa tožeče stranke.

Ker pa se tožba, ki jo je vložila tožeča stranka, nanaša izključno na zakonitost izpodbijanega sklepa, s katerim je Komisija razglasila, da je zvezna odškodninska shema združljiva s členom 107(2)(b) PDEU, to, da so nemški organi dodali dodaten pogoj za upravičenost, ki ni niti eksplicitno niti implicitno naveden v zvezni odškodninski shemi, v tem postopku ni upoštevno.

Iz teh preudarkov izhaja, da bi bila tožeča stranka glede na člen 2(2) zvezne odškodninske sheme, kot je bila v izpodbijanem sklepu razglašena za združljivo s členom 107(2)(b) PDEU, upravičena do pomoči iz naslova navedene sheme. Splošno sodišče je tako ugotovilo, da razglasitev ničnosti tega sklepa tožeči stranki ne bi prinesla nobene koristi. Zato je njeno tožbo zaradi neobstoja pravnega interesa zavrglo kot nedopustno.

Splošno sodišče je kljub temu dodalo, da lahko tožeča stranka vloži tožbo pri nemških sodiščih, ki bodo morala – po potrebi po predložitvi vprašanja za predhodno odločanje Sodišču – preučiti, ali je to, da so nemški organi dodali dodatni pogoj za upravičenost, podobno spremembi obstoječe pomoči in s tem novi pomoči, za katero velja obveznost priglasitve na podlagi člena 108(3) PDEU.

OBVESTILO: Namen ničnostne tožbe je razveljavitev ali razglasitev ničnosti aktov institucij Unije, ki so v nasprotju s pravom Unije. Države članice, evropske institucije in posamezniki lahko pod nekaterimi pogoji pri Sodišču ali Splošnem sodišču vložijo ničnostno tožbo. Če je ta utemeljena, se akt razveljavi ali razglasi za ničen. Zadevna institucija mora zapolniti morebitno pravno praznino, ki nastane z razveljavitvijo ali razglasitvijo ničnosti akta.

OBVESTILO: Zoper odločbo Splošnega sodišča je mogoče v dveh mesecih in desetih dneh od njene vročitve pri Sodišču vložiti pritožbo, omejeno na pravna vprašanja.

Neuradni dokument za medije, ki Splošnega sodišča ne zavezuje

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Jaroslaw Zasada ☎ (+352) 43032793

Ostanite povezani!

